



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 371/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Hudec s.r.o, Lazaretská 23, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B3-43C/58/2008 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 2. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v civilnom spore s tým, že mestskému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a jemu bude priznané finančné zadost'učinenie 10 000 eur.

2. Sťažovateľ je žalovaný v spore o zriadenie vecného bremena prechodu cez jeho pozemok. Žaloba bola podaná v apríli 2008 a sťažovateľ do konania vstúpil namiesto pôvodnej vlastníčky pozemku v septembri 2020. Nálezom ústavného súdu č. k. IV. ÚS 453/2023-39 z 9. januára 2024, ktorý bol sťažovateľovi doručený 5. februára 2024, bolo vyslovené, že postupom okresného súdu, z ktorého výkon súdництва od júna 2023 prešiel na mestský súd, boli porušené ústavné práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Mestskému súdu bolo prikázané konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľovi bolo priznané finančné zadost'učinenie 500 eur. Ústavnej sťažnosti nebolo vyhovené v časti porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a v časti o priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 9 500 eur.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti znova opisuje postup súdu v namietanom konaní. Zdôrazňuje, že za takmer päť rokov nebolo rozhodnuté o návrhu na zmenu žaloby, súd je takmer 20 mesiacov

nečinný a za takmer 19 mesiacov nebolo rozhodnuté o jeho návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. Ani po náleze z januára 2024 mestský súd vo veci ďalej nekoná. Na to sa sťažovateľ 21. mája 2024 sťažoval jeho predsedovi. Sťažovateľ zdôrazňuje, že k porušovaniu jeho práv dochádza tým, že vo veci sú nariadené neodkladné opatrenia, ktoré ho dlhodobo obmedzujú v jeho právach bez toho, aby mu bola poskytnutá odpoveď na podstatu jeho obrany. Sťažovateľ uvádza, že ústavný súd odmietol ústavné sťažnosti, ktoré podali on a jeho právna predchodkyňa proti (i) neodkladnému opatreniu z 19. júla 2017 (uznesenie sp. zn. II. ÚS 150/2018 z 8. marca 2018), (ii) uzneseniu v exekučnom konaní (uznesenie sp. zn. I. ÚS 167/2018 zo 16. mája 2018), (iii) uzneseniu o zastavení exekúcie (uznesenie sp. zn. I. ÚS 49/2021 z 23. februára 2021) a (iv) neodkladnému opatreniu (uznesenie sp. zn. III. ÚS 77/2022 z 10. februára 2022).

II.

4. V rozsahu proti postupu mestského súdu v období do nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 453/2023-39 z 9. januára 2024 je ústavná sťažnosť podľa § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, keďže sa týka porušenia totožných ústavných práv sťažovateľa postupom mestského súdu, ktorý bol predmetom posúdenia ústavného súdu v tomto skoršom náleze. Ústavná sťažnosť sťažovateľa sa tak týka veci, o ktorej už ústavný súd rozhodol, a preto bola v rozsahu proti postupu mestského súdu do 9. januára 2024 podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

5. V rozsahu proti postupu mestského súdu v období po náleze ústavného súdu č. k. IV. ÚS 453/2023-39 z 9. januára 2024 je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Od posledného nálezu ústavného súdu do podania ústavnej sťažnosti sťažovateľa uplynula doba ani nie jedného polroka. Hoci je zrejmé, že mestský súd v tomto období nevykonával žiadny úkon smerujúci ku skončeniu konania, ide o takú krátku dobu nečinnosti, ktorá neodôvodňuje záver o opätovnom porušení ústavných práv sťažovateľa. Otázka ústavnoprávnej relevancie tohto postupu mestského súdu musí byť posúdená s ohľadom na pomerne krátku dobu, ktorá uplynula od predchádzajúceho nálezu, a na to, že vec sťažovateľa je z hľadiska skutkového komplexu intenzita zásahu do ústavných práv sťažovateľa bola zohľadnená v nedávnom náleze ústavného súdu, no s ohľadom na skutkovú náročnosť veci sťažovateľa ďalší nie optimálny postup mestského súdu nie je v tomto čase dôvodom na opätovné vyslovenie porušenia pred nedávnom úspešne napadnutých ústavných práv sťažovateľa.

6. Tento záver však nebráni tomu, aby si sťažovateľ opätovne v prípade pretrvávania priesťahov ďalšou ústavnou sťažnosťou uplatnil nárok na ochranu svojich ústavných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júla 2024

Robert Šorl
predseda senátu